

سرمقاله

هر سال دروغ از پار سال!

هر سال سرمقاله اسفندماه را به جمع‌بندی و ارزیابی سالی که گذشت، اختصاص می‌دهیم. سال ۱۴۰۱ که با شعار دانش بنیان و تولید اشتغال آفرین آغاز شد، شاید کمتر کسی گمان می‌برد که اقتصاد و تولید ملی با چنین مسائلی و مشکلاتی دست به گریبان شود.

در ماه‌های آغازین سال، شاهد رفت و آمدهای سیاسی و سیگنال‌های مختلف در حوزه برجام و مذاکرات برجامی بودیم و امیدهای بسیاری وجود داشت که دولت جدید پس از استقرار کامل و همگرایی حداکثری با سایر حاکمیت از فرصت‌های به دست آمده برای مذاکرات برجامی و گشایش اقتصادی پس‌برجامی به نفع جناح حاکم استفاده نماید که با بالا گرفتن شعله جنگ روسیه و اوکراین و برهم خوردن معادلات سیاسی بین‌المللی شاهد عدم حصول موفقیت در برجام و متعاقب آن تشدید تحریم‌ها و ناآرامی‌های داخلی در پایان تابستان و اوایل پائیز شدیم. شرایطی که بر اقتصاد بی‌رمق پس از کرونا بی‌تأثیر نبود و ظرف چند ماه رکود شاهد تورم شدید در انواع و اقسام بازارها بودیم. تورمی که با افزایش افسارگسیخته نرخ ارز و گرانی اقلام مختلف شرایط جدیدی را برای ایرانیان به همراه داشت.

عدم وجود سیاست مشخص و مدون و بی‌برنامگی دولت و به خصوص وزیرای اقتصادی آن و نیز محدودیت‌های ایجاد شده ناشی از تحریم و عدم امکان تأمین ارز مورد نیاز موجب شده تا دولت جدید نیز با ایجاد تغییرات در رأس بانک مرکزی و وعده و وعیدهای تکراری همان سناریوهای دولت‌های قبلی را در پیش گیرد. سیاست‌هایی که نه تنها مشکلی از مشکلات اقتصادی مملکت حل نمی‌کند بلکه باورها و اعتماد عمومی به دولت‌مردان را به سختی از بین می‌برد. همین ناکارآمدی و بی‌برنامگی سبب شد انتظارات تورمی بیش از پیش موجب افزایش نرخ ارز و متعاقب آن افزایش قیمت مواد اولیه و محصول تولیدی شود به طوری که در اوایل اسفندماه، بازار دلار پنجاه هزار تومانی را تجربه کرد، اتفاقی که شاید در کمتر دولتی در سال اول استقرار رخ داده بود.

صنعت نساجی نیز از این بی‌برنامگی و سردرگمی دولت بی‌نصیب نبود و شرایط نامناسبی را در سال ۱۴۰۱ تجربه کرد. تعطیلی فروشگاه‌ها و کاهش شدید فروش محصولات نساجی و پوشاک در ناآرامی‌ها و اعتراضات، تداوم رکود سال‌های کرونایی، افزایش و بی‌ثباتی نرخ ارز و انتظارات تورمی از بازار، عدم توانایی دولت در کنترل و مدیریت واردات و کارآمدسازی تعرفه‌های گمرکی سبب شده تا امسال نیز تولیدکنندگان این صنعت سال خوبی را پشت سر نگذرانند.

سالی که با شوک افزایش دستمزدها در دوران وزارت عبدالملکی در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و شعار «رفاه بیشتر برای مردم» آغاز شد؛ در حالی که به پایان رسید که این وزارتخانه سرپرست‌ها و وزرای دیگری را در عرض یک‌سال تجربه کرد و تورمی بیش از پنجاه درصدی به سبب خانوار تحمیل شد تا مردم این مرز و بوم از سال ۱۴۰۱ به‌عنوان یکی از سخت‌ترین دوران‌های اقتصادی خود یاد کنند گرچه بررسی و تحلیل شرایط فعلی اقتصادی و سیاسی کشور، دورنمای خوبی را از سال آتی پیش رو نمی‌گذارد و تداوم روند فعلی، آینده‌ای ناگوارتر و دشوارتر را برای اقتصاد خانوار به همراه خواهد داشت اما باید امیدوار بود تا حاکمیت با اعمال اصلاحات اساسی در رویه‌های فعلی و گذشته خود، اوضاع نابسامان فعلی را به شرایط آرام و پایدارتری برساند.

مدیر مسئول